Καλὸ ἤτανε τ' ἀστεῖο σου, ἀλλὰ λιγάκι χοντροκομμένο. Αὐτὴ τὴν κουτσοδόντα μοῦ εἶπες «σωστὸ κουκλί!»...

Μὲ κυττοῦσε κατάπληκτος. Τοῦ τὰ διηγήθηκα ὅλα καὶ κεῖνος μὲ ἄκουγε δαγκάνοντας τὰ χείλη του. Ὅταν τέλειωσα τὴν ἀξιοθρήνητη ἐξομολόγησί μου, δὲν μπόρεσε νὰ κρατηθῆ περισσότερο κι' ἔβαλε δυνατὰ τὰ γέλια. Καθὼς τὸν κύτταζα σάν χαζός, μοῦ εἶπε:

—Στάθηκες ζῶο, ἠλίθιος, βλάκας! Καὶ δῶ ἄτυχος;.. Καὶ ὅμως σοῦ τόνισα, σοῦ εἶπα καθαρά: στὰ δεξιά! Στὰ δεξιὰ εἶνε τὸ ἀτελιὲ τῆς μίς 'Αραμπέλλας, ποὺ ἔχει ξετρελλάνει ζωγράφους καὶ μοντέλα. Ὅποιος τὴν δῆ, τὴν ἐρωτεύεται. Δὲν ὑπάρχει δεύτερη γνώμη!... Στ' ἀριστερὰ ὅμως εἶνε τὸ ἀτελιὲ τῆς θειᾶς της: τῆς μὶς Τζόνσον. Μαίρη Τζόνσον, σοῦ εἶπα, σ' ἔφαγε τὸ ἐπίθετο καὶ πῆγες στῆς γρηᾶς. Μὰ αὐτὴ εἶνε δημόσιος κίνδυνος, φουκαρᾶ μου! Εἶνε νὰ σκάσῃ κανεὶς ἀπ' τὰ γέλια!

Δὲν γελοῦσα διόλου ἐγώ. Μόνο θυμήθηκα ἐκεῖνη τὴ γοητευτική, πρόσχαρη, τσαχπίνικη φωνούλα. 'Αποφάσισα νὰ δοκιμάσω τὴν τύχη μου τὴν ἄλλη μέρα. Εἶχα θάρρος πειά, ἤμουν ἀποφασισμένος νὰ ἐπιτύχω. Καὶ χτύπησα τὴν πόρτα τῆς ξανθῆς 'Αμερικανοπούλας, βέβαιος γιὰ τὸν ἑαυτό μου.

"Ο,τι κι' ἂν σοῦ πῶ γιὰ τὴν μὶς 'Αραμπέλλα, δὲν θὰ μπορέσω νὰ σοῦ περιγράψω τὴ γοητευτικὴ ὡμορφιά της. Πέρασαν τόσα χρόνια ἀπὸ τότε κι' ἀκόμη διατηρῶ ζωηρὴ κείνη τὴ σαγηνευτικὴ ἀνάμνησι. "Ητανε ἓν' ἀπὸ κεῖνα τὰ κορίτσια, ποὺ θυσιάζει κανεὶς γι' αὐτὰ τὴ ζωή του χαμογελῶντας ἀπὸ εὐτυχία!

'Η καρδιά μου χτυποῦσε δυνατά. Λαχταροῦσα νὰ μὲ κρατήσῃ. 'Ενῶ τῆς ἔλεγα μὲ τρεμάμενη φωνὴ τί ζητοῦσα, κείνη μὲ κύτταζε χαμογελῶντας. Πῆρα γιὰ καλὸ σημάδι τὸ χαμόγελό της. "Εκανα λίγα βήματα μέσα, στὸ ἀτελιέ της...

"Ενας ὑπέροχος ἔφηβος στεκότανε σὲ μιὰ γωνία. "Ητανε γυμνὸς ἀπ' τὴ μέση κι' ἀπάνω καὶ δοκίμαζε σ' αὐτὸ τὸ μεταξύ, τ' ἀθλητικά, θαυμάσια μπράτσα του. Οἱ μῦς πηδοῦσανε γεμᾶτοι ζωὴ καὶ νειᾶτα σὲ κεῖνο τὸ τέλειο κορμί. Γιὰ μιὰ στιγμὴ φαντάστηκα πλάϊ του τὸν ἑαυτό μου γυμνὸ καὶ μοῦρθε ζάλη...

—Κάποιο λάθος θἄγινε! μοῦ εἶπε μὲ τὴν τραγουδιστὴ φωνή της ἡ μὶς 'Αραμπέλλα. "Οπως βλέπετε, βρῆκα ἀπὸ χτὲς μοντέλο. "Αν ἐρχόσαστε μιὰ μέρα πρίν...

Καὶ μὲ μιὰ χαριτωμένη κίνησι μοῦδειξε τὸν νέο, ποὺ περίμενε ν' ἀρχίσῃ ἡ πόζα. Τὸν κύτταζε μάλιστα, καθὼς μοῦ φάνηκε, μὲ πολὺ εὐχαρίστησι. "Ὑστερα πρόσθεσε:

—Μπορῶ ὅμως κάτι νὰ κάνω γιὰ σᾶς! Θὰ σᾶς πάω στῆς θείας μου...

Δὲν εἶχα τὴ δύναμι νὰ πῶ λέξι. "Αφησα νὰ μὲ ὁδηγήσῃ σὰν τὸ ζῶο. Σὲ λίγο ἡ νεαρὴ ξανθὴ γόησσα χάθηκε ἀπ' τὰ μάτια μου. Βρισκόμουν πάλι ὁλομόναχος κι' ἔρημος στὸ ἄντρο τῆς μέγαιρας. Σήκωσε τότε κείνη πάλι τὰ πελώρια φασαμέν της, τ' ἀκούμπησε στὴν τερατώδη μύτη της καὶ σχεδὸν μουγκρίζοντας τοῦ εἶπε:

—'Αργήσατε νάρθῆτε! Σᾶς εἰδοποιῶ, ἀγαπητὲ κύριε, πὼς δὲν μ' ἀρέσουν διόλου αὐτὲς ἡ ἀκατασταίες. "Αλλη φορὰ νὰ εἶστε ἀκριβῶς στὴν ὥρα σας. Ἠδυθῆτε καὶ γονατίστε!...

Καὶ δὲν τὴν χαστούκισα—ἀλλοίμονο!—οὔτε αὐτὴ τὴ φορά!

ΑΠΟ ΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΩΝ ΓΟΗΤΩΝ

'Ο Φρανσὸ Τὸν ἀνασταίτωσε πάλι τὴν πόλι τοῦ κινηματογράφου μ' ἕνα καινούργιο ἐρωτικὸ σκάνδαλό του. Τραγικὸ θῦμα του εἶνε ἡ μίσσες "Εβελιν Μὰκ Γκόρντον, ἡ σύζυγος τοῦ «βασιλέως τῶν γκαράζ». 'Η ὄμορφη 'Αμερικανίδα εἶχε ἐπισκεφθῆ τὴν φιλμούπολι γιὰ νὰ θαυμάσῃ ἀπὸ κοντὰ τὸν περίφημο αὐτὸν γόητα. "Ηταν μόλις εἴκοσι χρόνων, ἐνῶ ὁ σύζυγός της εἶχε περάσει τὰ πενῆντα. "Ετσι ὁ Φρανσὸ Τὸν ἦταν ὁ πρῶτος περιπαθὴς ἔρως της. 'Αγωσιώθηκε στὸν διάσημο «ἀστέρα» μ' ὅλη τὴ δύναμι τῆς ψυχῆς της, ἀδιαφορῶντας γιὰ τὰ σχόλια τοῦ κόσμου καὶ τὶς παρατηρήσεις τοῦ συζύγου της. "Ολη τὴ μέρα παρακολουθοῦσε τὸ εἴδωλό της, τὸ περίμενε ὑπομονετικά, ὅταν εἶχε δουλειὰ στὸ στούντιο, καὶ δὲν τὸ ἄφηνε οὔτε μιὰ στιγμὴ νὰ ἡσυχάσῃ. Αὐτὸ φυσικὰ δὲν ἄργησε νὰ ἐκνευρίσῃ τὸν μεγάλο γόητα, ὁ ὁποῖος στὸ τέλος τῆς δήλωσε καθαρὰ ὅτι καλὰ θὰ ἔκανε νὰ πάψῃ νὰ τὸν γελοιοποιῆ μὲ τὸν ἔρωτά της. 'Η μίσσες Γκόρντον τόσο λυπήθηκε ἀπ' αὐτὴ τὴν παρατήρησι, ὥστε πῆρε ἀμέσως τὸ τραῖνο γιὰ τὴ Νέα 'Υόρκη. Μὰ κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ταξειδιοῦ αὐτοκτόνησε, γιατὶ δὲν μποροῦσε νὰ ὑποφέρῃ στὴ σκέψη ὅτι δὲν θὰ ξανάβλεπε τὸν ἀγαπημένο της «ἀστέρα».

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Πῶς φορολογοῦνται οἱ Σουηδοί. Ἡ ἀμίμητη εἰδοποίησις τοῦ κ. δημάρχου. Οἱ φόροι... ἡ βδέλλες καὶ ἡ ὑγεία τοῦ λαοῦ!... Ἕνα ποίημα στὸν καπνό. Τὰ ὑπὲρ καὶ τὰ κατὰ τοῦ καπνίσματος. Ὕμνος καὶ ἐξάψαλμος. Ὁ Χριστ. Κολόμβος... Ἕλλην πειρατής!... Τὰ ἀνθρωποφάγα ὄστρακα. Σὲ ποιὰ ἡλικία πρέπει νὰ χορεύῃ κανεὶς τὸ χορὸ τοῦ Ἠσαΐα, κτλ. κτλ.

Σὲ κάποια πόλι τῆς Σουηδίας ὁ δήμαρχός της ἐξέδωκε κι' ἐτοιχοκόλλησε πρὸ καιροῦ τὴν ἀκόλουθη εἰδοποίησι πρὸς τοὺς....ἀγαπητοὺς συμωλίτας του :

«Πολῖται ! Σᾶς καθιστῶ γνωστὸν ὅτι τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον συνέρχεται προσεχῶς γιὰ νὰ συζητήσῃ καὶ νὰ ἐγκρίνῃ — προς χάριν σας — μιὰ καινούργια φορολογία. Ἐλπίζω ὅτι θὰ αἰσθάνεσθε ἐγκωμοσύνη πρὸς τοὺς δημοτικοὺς ἄρχοντας γιὰ τὴ νέα αὐτὴ φροντίδα τους ὑπερ ὑμῶν. Οἱ φόροι μοιάζουν μὲ τὶς βδέλλες, ποὺ ρουφοῦν τὸ αἷμα, ἀλλὰ σᾶς δίνουν τὴν ὑγεία !...

Ὁ Δήμαρχος κλπ»

Πῶς τὸ βρίσκετε ; Σᾶς ἀρέσει :...

* * *

Κάποιος Ὁλλανδὸς ποιητὴς ἔγραψε ἄλλοτε τὸ ἑξῆς ποίημα πρὸς τὸν καπνό :

«Καπνὲ θεσπέσιε, καπνὲ ἀθάνατε, καπνὲ ὑπερέξοχε, ὑπέρτερε κάθε πανακείας, κάθε εὐγενοῦς μετάλλου, κάθε φιλοσοφικῆς λίθου !... Βότανον ἰαματικὸν κάθε ἀρρώστειας, βότανον πλῆρες ἀρετῶν, ὅταν πίνεσαι τὸν καιρὸ ποὺ πρέπει, ὅταν χρησιμοποιεῖσαι ὑγιεινῶς, ὅταν παρασκευάζεσαι καλῶς, εἶσαι θεῖος !... 'Αλλ' ὅταν γίνεσαι ἀφορμὴ καταχρήσεως, καπνὲ πανούκλα, καπνὲ ἀπατεῶνα, καπνὲ βίαιε, καταστροφέα τῆς ὑγείας, τῶν ἀγαθῶν καὶ τῆς περιουσίας μας, καπνὲ τῆς Κολάσεως καὶ τοῦ διαβόλου, ἀναθεματισμένε καπνέ, καταστροφέα καὶ ὑπονομευτὴ τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς, καπνὲ ποὺ διαρκῶς ἀνεβαίνεις στὰ ὕψη, ποὺ μᾶς κάνεις ὅλα νὰ τὰ θυσιάζουμε γιὰ σένα, νὰ εἶσαι ἐπικατάρατος, καπνέ, γλυκέ μου σύντροφε !...».

* * *

Μιὰ ἀμερικανικὴ ἐφημερίδα ἐδημοσίευσε τὰ ἑξῆς περίεργα γιὰ τὸν Κολόμβο :

«Ὁ Χριστόφορος Κολόμβος, στὴ βιογραφία του, τὴν ὁποία ὁπαγόρευσε στὸ γιό του Φερδινάνδο, λέει καθαρὰ ὅτι οἱ πρόγονοί του ἦσαν ναυτικοί, ἀλλὰ δὲν ἀναφέρει οὔτε τοῦ πατέρα του, οὔτε τῆς μητέρας του τὸ ὄνομα. Εἶνε γνωστὸν ἐπίσης ὅτι ὁ Φερδινάνδος Κολόμβος, ὅταν ἐπισκέφτηκε τὴ Γένοβα, στὰ 1537, δὲν κατώρθωσε ν' ἀνακαλύψῃ τίποτε ποὺ νὰ δείχνῃ ὅτι ὁ μέγας ἐξερευνητὴς ἦταν 'Ιταλικῆς καταγωγῆς. Ἐξ ἄλλου εἶνε βεβαιότατον ὅτι στὰ ἐφηβικά του χρόνια ὁ Κολόμβος ὑπηρέτησε στὰ πειρατικὰ πλοῖα δύο συγγενῶν του, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὁ νεώτερος ὠνομαζόταν Nicolo Griego, ὑπηλαβὴ Νικόλας "Ελληνας. Εἶνε λοιπὸν ἡ βεβ εἶνε φῶς φανερὸ ὅτι ὁ Κολόμβος ἦταν "Ελλην, ἀνεψιὸς "Ελληνος ; 'Εμεῖς, μάλιστα, ἔχουμε πεποίθησι ὅτι ἦταν ἀνεψιὸς τοῦ Nicolo Griego καὶ γιὸς τοῦ μεγαλειτέρου ἀπὸ τοὺς δυὸ "Ελληνας πειρατάς» !...

Ρωμηὸς λοιπὸν κι' ὁ Κολόμβος; Τὸν δεχόμαστε, γιατί ὄχι ;

* * *

'Ο 'Αμερικανὸς πολίτης Ρέδγουδ, περπατῶντας τελευταῖα σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς ὀνειρώδεις ἀκρογιαλιὲς τῆς Καλιφόρνιας, βρῆκε στὴν ὄχθη ἕνα τεράστιο ὄστρακο, μέσα στὸ ὁποῖο ὑπῆρχαν ἕνα παπουῦτσι παιδιοῦ, λίγες κλωστές, μιὰ δαχτυλίθρα καὶ μερικά, τὰ κυριώτερα, ὀστᾶ ἑνὸς ποδιοῦ ἀνθρώπου !

Φυλάγεστε, λοιπόν, ἀπὸ τ' ἀνθρωποφάγα ὄστρακα.

* * *

Ποιὰ εἶνε ἡ καταλληλότερη ἡλικία γάμου γιὰ τοὺς ἄνδρες καὶ τὶς γυναῖκες ; Μὲ τὸ ζήτημα αὐτὸ καταπάστηκαν πολλοί, ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἔδωσε ἱκανοποιητικὴ ἀπάντησι. "Ενας ἱστοριοδίφης ὅμως μᾶς πληροφορεῖ σχετικῶς σὲ ποιὰ ἡλικία παντρεύτηκαν μερικοὶ ἀπὸ τοὺς διασημότερους ἄνδρες τῶν αἰώνων καὶ μᾶς βεβαιώνει ὅτι ἡ καταλληλότερη ἡλικία γάμου εἶνε ἡ ἡλικία ποὺ μᾶς ἐξασφαλίζει τὴν καλύτερη νύφη ! 'Ἰδοὺ καὶ ὁ πίνακάς του :

'Ο Σαίξπηρ παντρεύτηκε σὲ ἡλικία 18 χρόνων, ὁ Φραγκλίνος 24 χρόνων, ὁ Δάντης κι' ὁ Μπρὺκ 27 χρόνων, ὁ Μέγας Ναπολέων, ὁ Βάσιγκτων κι' ὁ Βύρων 27 χρόνων, ὁ Μποὺρνς 30 χρόνων, ὁ 'Αριστοτέλης 30 ἐπίσης χρόνων, ὁ Λούθηρος 42, ὁ "Αδδισον καθὼς καὶ ὁ Μολιέρος 44, ὁ Μπικφῶν 55 κι' ὁ Ροβέρτος Πὴλ 32 χρόνων.

* * *

'Ο πιὸ περίεργος βουλευτὴς τοῦ κόσμου ἐξελέγη στὰ 1879, στὴν ἐπαρχία τῆς 'Ιρλανδίας Κέμφορντ. 'Ο πατὴρ αὐτὸς τοῦ ἔθνους δὲν εἶχε οὔτε χέρια, οὔτε πόδια, ὠνομάζοταν Maenurrogh Gavanagh, εἶχε γερὸ σῶμα, καλὴ ὑγεία, μόρφωσι ἐξαιρετικὴ κι' ἦταν καβαλλάρης θαυμάσιος, κυνηγὸς τολμηρὸς καὶ ζωγράφος ἐξαίρετος. Ζωγράφιζε κρατῶντας τὸ πινέλο μὲ τὰ δόντια του, κυνηγοῦσε μὲ βέλη, τὰ ὁποῖα ἐξετόξευε τῇ βοηθείᾳ τῶν δοντιῶν του καὶ ὡδηγοῦσε τὸ ἄλογό του κρατῶντας τὰ χαλινάρια μὲ τὰ δόντια του ἐπίσης. Πάνω στὸ ἄλογο τὸν τοποθετοῦσαν οἱ ὑπηρέτες του, βάζοντας στὴ σέλλα ἕνα καλάθι ! Ἐπίσης καὶ οἱ κλητῆρες τῆς Βουλῆς τὸν τοποθετοῦσαν πάνω στὴν ἕδρα τοῦ βήματος, ὅταν ἐπρόκειτο νὰ μιλήσῃ.

* * *

Οἱ "Αγγλοι καὶ 'Αμερικανοὶ συγγραφεῖς πάντα πληρωνόντουσαν καλὰ γιὰ τὰ ἔργα τους. 'Ο Ρίντιαρ Κίπλιγκ, π. χ., ἐπῆρε γιὰ ἕνα ἔργο του, ποὺ εἶχε 10.000 λέξεις, 1000 λίρες. 'Ο "Ιρβιγκ ἄφησε κληρονομιὰ μισὸ ἑκατομμύριο κι' ὁ Οὐΐλσον Μπάρετ 775 χ.λ. φράγκα. 'Ο δραματικὸς συγγραφεὺς Μπάρρυ ἐκέρδισε δυόμισυ ἑκατομμύρια φράγκα χρυσᾶ μόνον ἀπὸ τὸ ἔργο του «Λίτλ Μίνιστερ» ! 'Η κωμωδία «Θεία τοῦ Καρόλου» ἔδωσε στὸν συγγραφέα της κέρδη 6.500.000 φράγκα !...